

[H. C. Toft.]

fordi han har imødekommet de tanker og ønsker, som jeg fremdrog både i første samling, som det hedder, og nu i anden samling vedrørende landbrugsejendomme i mellemzoner, således at man dér får en henstandsordning på lignende måde, som man har i yderzoner. Jeg vil dog gerne have, at ministeren i dag bekræfter, for at der ingen misforståelse skal være om, hvad der er givet os af svar i udvalget, at det med hensyn til det skadesløsbrev, der kan udstedes på indtil 95 pct. af et vist beløb, forholder sig sådan, at det ikke skal være 95 pct. af den grundværdi, der er fremkommet ved den sidste vurdering, men at ejeren selv har lov til at fastsætte det beløb, hvortil han vil gå op, og så deraf kan få en henstand på op til 95 pct. Jeg siger det her, fordi jeg mener, det må være rigtigt, at det bliver sagt her i folketingssalen, således at der for ejerne af disse ejendomme ikke kan være nogen tvivl om, at der også fremover er lånemuligheder ud over henstandsbeløbet inden for den vurderingsstørrelse, som vurderingsmyndighederne har fastsat.

Ved førstebehandlingen fremdrog jeg spørgsmålet om de vanskeligt stillede kommuner, vanskeligt stillede i den forstand, at der — hvad indenrigsministeren også var inde på — er kommuner, som i det kommende år vil få store økonomiske problemer, fordi indkomstforholdene i kommunerne er for ringe. Under det arbejde, der er foregået i udvalget, har ministeren sagt, at der var mulighed for, at regeringen ville løse spørgsmålet, og at der var drøftelser i gang inden for regeringens økonomiudvalg, og jeg forstod ministeren sådan, at der var et beløb til rådighed fra sidste år, som ikke var anvendt, et beløb, som havde været stillet til rådighed for vanskeligt stillede kommuner, og at man nu ville anvende dette beløb, så vidt jeg erindrer, var det på 8½ mill. kr. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han, hvis der nu bliver mange kommuner, og jeg er bange for, at det bliver mange, der bliver vanskeligt stillet, så virkelig mener, at disse 8½ mill. kr. er tilstrækkeligt. Jeg tvivler om det. Jeg rejser spørgsmålet over for ministeren, og jeg vil gerne have klarhed herover i dag.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale venstres og det konservative folke-

partis ændringsforslag til lov om ejendomsbeskatning i kommunerne.

Det andet lovforslag, lov om vurdering af fast ejendom, skal jeg ikke gøre mange bemærkninger om.

Formanden: Det nævnte lovforslag er ikke til behandling i øjeblikket.

H. C. Toft: Nå ja, jeg havde forstået, da den første ordfører, ordføreren for socialdemokratiet, udtalte sig om det, at jeg også skulle gøre det. Men jeg skal gerne vende tilbage til det senere.

Poul Dam: Det er jo fremgået af alt det, der er sagt af de foregående ordførere, at det er ret svært at sige noget væsentligt nyt om denne sag, og jeg kan derfor indskrænke mig til ganske få bemærkninger.

Jeg er ganske enig med hr. Ove Hansen i, at det er nødvendigt at afvise de ændringsforslag, som venstre og de konservative har stillet. Der er for mig at se ingen reel begrundelse for at gøre ejendomsbeskatningen afhængig af den forskellige anvendelse af jorden. Der må være ensartet beskatning alt efter den vurdering, som foreligger.

Det er jo blevet fremført, at man skulle tage særligt hensyn til landbruget, dels fordi der var tale om produktionsjord — som om al jord ikke er produktionsjord — dels fordi landbruget, som vi alle ved, har mange vanskeligheder. Jeg forstår imidlertid slet ikke denne tro på, at man kan løse nogle af landbrugets vanskeligheder gennem en sådan foranstaltning. Der vil blive tale om en rent midlertidig fordel. Hvis ejendoms-skatte bortfaldt eller blev nedsat, ville den indtjening, der hermed skete, i løbet af meget kort tid blive omsat i stigende ejendomspriser, og det ville medføre, at man blot erstattede ejendomsskatte i det omfang med en forøget rentebyrde. Landmanden ville komme til at sidde med samme udgift, men skulle bare betale den til banker og andre fordringshavere i stedet for til det offentlige, og det forekommer mig at være en højst tvivlsom fordel.

Om de ændringsforslag, der er stillet af ministeren og tiltrådt af udvalget eller dets flertal, hvortil også vi hører, skal jeg blot nævne, at indføjelser af reglen om tillægsgrundskyld i virkeligheden er en gen-